

מסורת הש"ס

(א) ב"ק ט. (ב) [מכירת חתן].
(ג) צ"ל חלץ ועשה].

גליון הש"ס

נכרא ממשקא ליה. עי'
לעיל דף עב ע"ב חוס' ד"ה
איתמר:

הגהות הב"ח

(ב) רש"ם ד"ה מילתא
מליפתא וכו' מודו דשור מנה
נמצא דהך דאמר עשרים
היה יחיד ובטל במיעוטו
ותרוייהו של עשרים ושל
מנה נמי מדרד דאיתו
שור טפי ממנה ונמצא
הך דאמר שלשים היה
יחיד ובטל במיעוטו וינראה
דעמי' (ג) תוס' ד"ה רב וכו'
ואי איתא או היבא במתנה
דאמר' הסם:

מוסף רש"י

[illegible]

ומשני הסם. גבי מקח וממכר עבדו רבנן מילתא כו' כלומר לך תקנו ואמרו חכמים שיוכל לחזור עד שימסורו לך מקחו דכמה דעת הלוקח והמוכר אולי רבנן דהבי ניהא לתרייהו ניהא ליה ללוקח שיכולו עמיה לחזור עד גמר משיכת כל המקח שאם חזול יוכל הלוקח לחזור וגם ניהא ליה למוכר שאם תוקיר בתוך כך יחזור בו הלכך לדעת כן מוכר מוכר וקנה לוקח וימסורו בתן אפי' בנאפה אחרונה ובסיפא דמילתיה דקאמר ראשון ראשון קנה היינו לפי שכל סאה וסאה מתשעשע עגמרה סמורו אבל גבי הלוקח קרקע ודאי ניהא להו להפטר מזה ר' גמא ויזהר כל אחד ואחד בתלקו ויטעה בו דקדירה דבי שומאי לא תמימא ולא קריחא והלכך הסם קח דיעא: ה"ה האחין שנתקנו. ובשני אס מיייר ומייה ה"ה לג': ובא בעל מוכ. דלדבריה: בעלם מחלוקת.

הני שמעתא מקמי
מחלוקת ולכתא בשל
שלשה ירדו לשום א
אומרים במאתים אחד
אומרים במנה במל יח
במנה ואחד אומר
בשלשים ירדון במנה
אומר נדון בתשעים
שומא ביניהן ומשל
במנה מילתא מציעתא
אומר נדון בתשעים

במסות. כמו אז רביע מעות וכו' וכו' במסות (דף 3) בפרק דין
גמליאל (שעשה מאמר ונתן גט ובעל ואמרינן אז או קתני. והכי פירושו
יחזיר לו רביע חלקו או קרקע או מעות: יורשין הוו. מורה
יורשין יש עליהם לפרוע בין כולן חובת אביהן דמסות חלוקה לא

[illegible]

בית כור פרק שביעי בבא בתרא

כֵּן בעל חוב וספר חלקו של אחד מהן. וא"ל היאך טרף כל חלקו של אחד מהן הא כולן חייבין לפדום חוב אביהן ייטול ומכל אחד חלקו המגיע נדחיתו ביש נוחלין (לקמן דף קסד). יא עליהן סטר חוב צבור נותן פי שנים וי"ל להכא מיירי כגון דעשאו אפומיקי

וְלֹא כַּפְסוּמִיקִי הִדְמַקְנָל (ב"מ דף ק"ק)
דְּקַמְלֵר הֶסֶם שֶׁאִינוּ יִכּוֹל לִסְלֶקוּ
בְּזוּזֵי ד"ח לְרֹד אֶסִּי אֲמַאי נוֹטֵל
רְבִיעַ בְּמַעוֹת דְּמַשְׁמַע דְּהוּי מִאי
לְסוֹלֵסִי בְּצַעַם חֹזֶק בְּזוּזֵי:

רב אמר במלך מחלוקת. משמע
דלוי בעי לסלקוי בזוי לא מלי
ולמי נמי מפרש טעמא דרב דירושין
הוּ דלוי קלמיותא באחריות או אלא
בטלה מחלוקתא לא מלי לסלקוי בזוי
ומימה דמלי שגא מדרב אסי דאותו
רביע שיהו טוטל ממח יורשין קאמר
רב אסי דכול לסלקוי במעות ושגא
פלגי רב ורב אסי בצבדא ו"ל דלפי
אי יורשין הוּ מלי לסלקוי בזוי
לרב אסי משום דלאמר ליה אלא
לבעל חוב נמי מסלקינא בזוי רב
אזי חושש לאומה כפרא ו"ל מ"מ
יתן לו מעוט ויפדה הקרקע מיד
בעל חוב דק"ל בהמפקד (פס דף לה.)
דשומא היכא לעולם וי"ל דנפקא
מינה היכא דזננה או אורטה (א)
דלאמר תמס ללא דהרא:

ורב אפי' מספקא ליה אי ביוזשן
 דמי' אי בקבוקות דמי' ופירש
 הקונט' שלג בנחירות ותימה לרשב"א
 מנה ליה אי דילמא ודלי' לאו פירושן
 דמי' אלא מספקא אי נלקותין
 בנחירות דמי' אן שלג בנחירות דמי' לכן נראה כפירוש שני
 זנקונטורס: **והלכתא** בטעם טחולות. הכא משמע דקרי' ל'
 יום כזירה מדפסקין כרז ובסוף השולח (נטיין דף מה). פירשתי:
 מותרם

בְּיָרֵיחַ הַיָּרֵחַ הַזֶּה הַזֶּה שׁוֹכֵה כָּל אֶחָד בְּחֶלֶק הָרֶאֱשִׁי לֹא וּנְמָאֵל דְּלֵא
(נ:): הַחֶלֶק שֶׁחֲלֹקֵי קְדוּמֹת הֵן וְנִחְמָדִין אִי לֹא בִּיבֹל לְרַב אִין מִחֲמִירִין
בְּיָרֵיחַ וּנְמָאֵל שֶׁכָּל אֶחָד נִטֵּל אֶחָד חֲמִי וּמִקְבֵּל הַחֲמִישִׁי זֶה בְּחֶלֶקוֹ
(ז:): הַחֲמִישִׁי דְּמֹו כְּאִילוֹ מֵאִמְרוֹ אִי לֹא חֲמִי בְּחֶלֶק הַחֲמִישִׁי מִלְּקֵץ זֶה
(ח:): אַחֲרִית טַעַם סוֹפֵר הוּא אִם לֹא פִירֵשׁ בְּשֹׁטֵר הַמְכִירָה הִי מִיֵּלִי
חֲלֹקֶן דְּכָל אֶחָד טַעַם חֲלֹקֶן בְּהִיאֵל הִנֵּהא לְחִיבֵי לֹא מִקְבֵּל אַחֲרִית
יִבְרֹחַ חֲלֹקֶן עֲלֵי וְלֹא שִׁחְשַׁעְדֵּי זֶה שְׂדֵרָה הִי חִיבֵי דְלִידִיָּה לֹא
אֲרִית חֲלֹקֶן כִּרְכַּב דְּעַל שְׂמֵיהֶם לְפִרְעוֹת חוֹבֵת אֲבִירִין אִו כְּלִקְלוֹת
דְּמִמּוֹן הַמְּטוֹל בְּסַפֵּק חֲלֹקֶן אִו רְבִיעַ מַעֲוֵת יִחִידִי לֹא דְלִמֵּר לִיה
(ט:): שְׁוֹן אַחֵר פִּירֵשׁ רִבְעִי זָקִי בְּצִבָּא קִמָּה בְּפִרְקֵי רִשָּׁאָן (דף ט. ו.) וְרִבְעִי
מִסְפָּקֵא לִיה אִי כִיּוּרֵשׁ מִן מִלָּא וּמִיֵּבֵל לְהִסְחִיר מַחֲמֵית חֲלֹקֶן בְּקִרְקַע
לֹא וּמִיֵּבֵל לְהִסְחִיר לֹא דְמַעֲוֵת זֶה שְׂדֵרָה אֲבֵל מַעֲוֵת חִיבֵי לְשָׁקֶן
יִם לְשָׁן רִשָּׁאָן. כִּי פִירֵשׁ רִבְעִי וְכֵן הוּא שְׁוֹן מִמֶּשׁ בְּהִיא לְשָׁן
אִו גִּיּוּתֵּה שִׁחְשַׁעְדֵּי סַפֵּק לֹא הִלֵּכֵה כְּדִבְרֵי יִי מִן הַשְּׁמִיעַ הִי הוּא
לִיֵּה כְּאִידִךְ אֲבֵל הִכָּא כִּיּוֹן דְּמַחֲמִי כִּבֵּר בִּרְ אִסִּי לְהִסְחִיר כָּל חֲלֹקֶן
נִיֵּבֵל כִּבֵּי אִם יִקְבְּלוּן בְּקִרְקַע אִו בְּמַעֲוֵת אֲלֵה אִו יִחִידִי לֹא חֲלֹקֶן
וְנִיֵּבֵל שֶׁחֲלֹקֶן וְכֵן צַעַל חוֹב וְנִטֵּל חֲלֹקֶן שֶׁל אֶחָד מֵהֵן שִׁקְמָה
הַחֲלֹקֶת לְחִיבֵי וְהַחֲלֹקֶת בְּגִידֵל אֲלֵה בִּלָּא גִידֵל וְיִקֵּן לֹא חִיבֵי אֶחָד
וְנִיֵּבֵל. אִם דְּחֲלֹקֶן עֵינִי לְשִׁי תִּקְרִים וְאֶחָד כִּי בִּלָּא אֶחָד
מִיֵּבֵל אִי טַעַם הַחֲלֹקֶת חֲלֹקֶן גִּיּוּשׁ שְׂדֵרָה שְׁוֹל אֲבִירִין וּנְמָאֵל יִיֵּבֵלֵה
רִים וְחֲלֹקֶן בְּשׁוֹה דְּמַחֲמִי לְצַעַל חוֹב שֶׁנִּטֵּל חֲלֹקֶן שֶׁל אֶחָד מֵהֵן
לֹא הִכָּל דְּלֵא פִלְגֵי בִּרְ צַעַל חוֹב חֲלֹקֶן שֶׁל אֶחָד מֵהֵן בִּין כִּוְלֵי
שְׁלֵשׁ שִׁירְדוֹ לְשׁוֹם. נִכְסֵי יִימֹוִיִן לְמִזְוֹן הַהִשֵּׁה וְהִבְטֵנוּ וְאִין שׁוּמָה
בִּרְ בְּמַחֲמֵית אִו אֶחָד אֲוֹרֵת בְּמַחֲמֵית שְׁמֵי אֲוֹרֵיִם מִנְהֵן: **בְּעַל**
(י: טו.) אַחֲרִי רִבִּים לְהַטּוֹת: **אֶחָד אֲוֹרֵת בְּמִנְהָ.** דְּהִיֵּיט כִּיֵּה סְלֵעִים:
אֶחָד בְּשִׁלְשִׁים. דְּהִיֵּיט חֲמֵשֶׁה סְלֵעִים יִיֵּבֵל: **חִידוֹן בְּמִנְהָ.** טַעַמָּה
מִרְבֵּה וְעִירֵשִׁי דִינֵר: **בִּלָּא דִינֵר.** מִן חֲמִשָּׁה סְלֵעִים שִׁי דִין שֵׁיט
וְנִיֵּבֵל שׁוּמָה בְּעִינֵין וְנִיֵּבֵלֵין. לְחִיבֵי מִחֲשָׁבֵה בְּכֵהה חֲלֹקֶן דִּין
שֶׁל חִידוֹן בְּשִׁלְשִׁי דְּהִיֵּיט שְׁלֵשֶׁה עֶשֶׂר דִּינֵר וְשִׁלְשִׁי דִינֵר עַל שְׁמוּיִם.
ס הַיּוֹסֵף ה' עַל הַמַּעֲשִׂי וּפְחוּת מַחֲשֶׁה מִן הַהִרְבֵּה וְכֵיִן הוּא דְחִידוֹן
הוּא בְּעִינֵי דְהוּא הִדִּין אִם אֲמַר כִּיֵּה סְלֵעִים דְּלֵא הוּא מִיֵּעֲשֶׂה אִל כִּי:

עין משפט
נר מצוה

לֵב אִמִּי פִי מִהֵל נִחֲלֹת
הִלֵּכָה אֶל סֹמֵךְ עֵשֶׂן זֶה
טוֹר וְשִׁיעַ חִיַּת סִימָן קָטָה
סֵפֶר ד':
לֵב ב' מִי פִיב מִהֵל סִכִּים
הֵל יב וְשִׁיחַ מִהֵל
שִׁמְעוֹן הֵל כ' עוֹשִׂיעַ חִיַּת
ס' קָטָה סֵפֶר ג':
לֵד ג' ד' מִי פִיב מִהֵל
מִלֵּס טוֹר הֵל יד סֹמֵךְ
עֵשֶׂן זֶה טוֹר וְשִׁיעַ חִיַּת
סִימָן קָטָה סֵפֶר ב':

רבינו גרשום

[illegible]

(א) נראה ששני דחסי חסן בדברי רבינו ונ"ל אבל כפי חסין שחלקו ונא להם אח מתדינת הים דלא שייך סברא זו משום מקמחין ונבי סיסא (וכו')